

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА”

виносить: в Австрії:
 на цілий рік . . . . . 24 К
 на пів року . . . . . 12 К
 на четверть року . . . . . 6 К
 на місяць . . . . . 2 К

За границею:

на цілий рік: зі щоденною ви-
 силкою 7 долярів або 14 рублів;
 з висилкою двічі в тижні 6 до-
 лярів або 12 рублів; з висилкою
 що суботи 5 долярів або 10 руб.
 Пoodиноке число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto поcht. щадниці ч. 98.704.

Знаменний зворот в угор- скім пересилению.

(*) Минувшої п'ятниці був угорський міністер-предсідник гр. Кун-Гедерварі на послуханні у цісаря в Шенбрунні, щоби заявити неспроможність відступлення від ухвали революцій, котрі мали обмежити монарше право, обезпечене законом з 1868 р., на основі якого цісареві прислугував право покликати в надзвичайні потрібі певні віддільні резерви і доповнюючі резерви. Після сего послухання гр. Кун-Гедерварі покликав усіх кабінет угорський до Відня на міністерську раду, бо, як було сказано, угорське правительство опинилося перед поважними рішеннями. Крім того розповсюдилися вісти по Відні, що послухання гр. Куена відбулося серед великого зворушення почувань а сліді сего відбилися на лиці гр. Куена.

Уми всіх звернула ся з великом напруженням на те, що могло скласти ся, а в суботу появилосься відручне письмо цісарське, яке ми подали у вчерашньому числі.

Оповіщення сего відручного письма і скликання міністерської ради до Відня викликало велике напруження і всікі толки, а доперва пояснення подане у недільних часописах віденських очевидно з волі цісаря виявило цілу вагу послухання гр. Куена в п'ятницю у монарха.

На заяву гр. Куена наведену в горі, що він із своїм кабінетом не спроможний відсунутити від відомих резолюцій, промовив цісар зворушеним голосом:

„Знаєте, що я пануючи більш шістьдесят літ а від 45 літ як коронований угорський король був усе циркою конституційної мисли і все планував конституційні права краю.

„Також господарський підем і процвіт Угорщини тішив мене все циркою. Угорщина не мала ніколи ліпшого приятеля, як я був. Мимо того бажаю тепер нараз нарушити

мої володарські права і їх обмежити і виступають супроти мене з недовірою. Наколи справа революцій не буде усунена, то не остане мені нічого (Ви знаєте обставини) як..“

і тут цісар зробив рукою рух, котрий велів догадувати ся ваги личних рішень. Міністер-предсідник гр. Кун-Гедерварі перервав цісареві голосним викликом: „Най Бог боронить!“ а цісар говорив даліше:

„Се не хвilia на сентименти. Так справа мався і я говорю після зрілого намислу. З тим Ви повинні числити ся. Наколи сего не бажаєте, то справа революцій повинна щевнути, і се повинно стати ся скоро, повинно стати ся зараз.“

Сі важкі слова цісаря зворушили глибоко гр. Куена і він покликав міністерську раду до Відня, щоби становище правительства достроїти в справі революцій до бажань монарха.

Заповіджене рішення цісаря, котре мало би важкі наслідки не тілько для Угорщини, але й для всієї монархії, викликало незвичайне враження в Угорщині, бо виконане его не дало би ся навіть приближно оцінити. Сторонництво праці відступило від революцій, примінілося до становища монарха і не думало з сего висновувати яких небудь послідовностей, бо пересувдилося, що спір при революціях довівши до такої небезпеки, котра для краю була необчислима.

Зворот сторонництва праці під впливом такої важкої подїї, як останнє послухання гр. Куена, не остане без впливу і на загальне політичне положення в Угорщині. Загальнє почитання для монарха в Угорщині в такому велическому напружені і всікі толки, що висловлені в так рішучій формі воля найде послух в найширших верствах. Наслідком такого можна сподівати ся, що сторонництво Кошута залишить обструкцію проти військового закону і також піддасть ся волі монаршій під впливом таких важливих обставин.

Ант. П. Чехов.

Лік против запою.

В город Д. в окремі купе першої класи, прибув на гостинні виступи відомий рецитатор і комік, д. Феніксов-Дикобразов 2-й. Всі, що стрічали его на дверці, знали, що білет першої класи купив він, щоби почвавити ся, лише на передостанній стадії, а до сей пори знаменитий муж їхав в третій; всі бачили, що мимо холодної, осінньої пори на знаменитім мужові була лише літня нагорта і стара баранкова шапочка, а однак, коли з вагона показалося синяве, заспане лице Дикобразова 2-го, всі відчули якесь дрожання і бажання, познайомити ся. Автре пренер Почечусев, після руского звичаю, тричі обігнував гостя і повіз его до себе на квартиру.

Знаменитий муж повинен був почати виступи в два дни після приїду, однак судьба рішила інакше. В день перед відповідем відійде до каси театру блідий, розчарений антрепренер і заявив, що Дикобразов 2-й грата не може.

— Не може! — оповістив Почечусев, хваючи себе за волоси. — Як вам се видав я? Місяць, цілий місяць печатали аршини.

ми буквами, що в нас буде Дикобразов, хвалилися, впевнюючи, забрали абонементові гроші а нараз яка нікчемність! Га? За се мають повісити!

— Та в чим річ? Що стало ся?
 — Залив ся проклятий!
 — Велика річ! Переспить ся.
 — Скоріше здохнє, чим переспить ся! — Я его ще в Москви знаю: як пічне горівку в себе літи, так опіля два місяці без про-
спису. Паняця! Се паняця! Ні, таке моя щастє! І чому я такий нещасливий? І в кого я, ока-
янний, таким нещасливим вдав ся! За що...
 — За що над моєю головою через ціле жите ви-
 сить проклятє неба? (Почечусев в трагіком по професії і по вдачі: сильні вислови, супрово-
 джені ударами по груди кулаками, ему дуже до лиця). І який я нікчемний, підлій і погор-
 ди гідний, коли як раб підставляю голову під удари судьби! Чи не красне би покінчти раз на все з соромною ролею Макара, на якого валається вся шинка, і чи не пустити собі кулю в лоб. Чого ж я жду? Боже, чого я жду?

Почечусев закрив долонями лице і відвірнув ся до вікна. В касі, крім касира, було тоді богато акторів та аматорів театру і тому не бракло порад, розради і надійних відповідей. Але все те мало характер філософічний, або

пророчий; поза „сусту сутя“, „ваплюйте“, „може“ ніхто дальше не пішов. Лише один касир, товстенький, запитий чоловік, відійшов до справи основнішої.

— А ви, Прокле Львовичу, — сказав він: — попробуйте его вилічити.
 — Запою ніяким чортом не вилічиш!
 — Не говоріть! Наш фризиер знаменито лічить від запою. У него ціле місто лічить ся.
 — Почечусев утішив ся, що має можливість вхопити ся хотіть за стебло і в яких п'ять

минут опіля стояв перед ним театральний фризиер, Федір Гребешков. Уявіть собі високу костисту стать з запалими очима, довгою, рідкою бородою і жовтавими руками, додаїть до сего замітну схожість з кістяком, якому веліли рухати ся на шрубах і пружинах, одягніть сю фігуру в неможливо витерті чорні піттані, а будете мати портрет Гребешкова.

— Здоров, Федю! — звернув ся до него Почечусев. — Я чув, друже, що ти того... лічиш від запою. Будь ласка, не по службі, а по дружбі, полічи ти Дикобразова! Прецінь знаєш, що він запив ся!

— Бог з нам, — промовив басом сумно

Гребешков. Акторів, тих звичайніших, купців

і урядників я, в дійсності, лічу, а се прецінь

знаменитий муж, на цілу Росію!

Виходить у Львові що дні крім неділі руских съятів о 5 год. по полуничі. — Редакція, адміністрація і експедиція „Руслан“ при ул. Хмельовського ч. 15, II. поверх. Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавмана.

Рукопис звертає ся лише на попередню засторогу.

Реклама лише неопечатані вільні від штрафа. — Оповісті звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в „Надії“ 40 с. Подяки приватні донесення по 30 с. від стрічки

РУСЛАН

християнсько-сусільний днівник.

„Вирвеш ми очі I душу ми вирвеш: а не возьмеш милості I віри не возьмеш, бо руске ми серце I віра руска“. — З Русланових поемів М. Шашкевича.

рабства, темноти і назадніцтва, як се виходить з поглядів християнсько-сусільних дописувателів „Руслан“.

А дальше в слід. числі „Наві“ пише в тім напрямі дальнє ось як:

„Руслан“, що з так легким серцем присує вину всого ліха львівському духовенству, повинен ся в першім згляді добре розважити і свою політикою, що не має нічого спільнога з ідеями католицької Церкви, тих узів, які наложили на нас наші противники, іще дуже не стіснити, а бодай не присувати наслідків свого поступравання кому іншому.“

Я вже в попередніх двох числах виказував наведенім дословним уступом в додици, що їх змисл зовсім інший, як се намагає ся накручуваннями, перекручуваннями і підсуванням необінаних в додици висловів, намірів і поглядів о. М. Щепанюка надати додици з під Львова. А накрутити в такий непрактикований в предметів полеміці спосіб тенденційно змисл виводів додици, ніби то він противний висшій осьвіті руского народа, заснованню руских гімназій і вчашанню до них рускої молодежі, отже оперши ся на таких зовсім умисно ним придуманих преміях, намагає ся відтак такі зрадничі змагання накинута „того рода людядім“, що виписали на своїм стягу кільчи християнської ідеї і підкопують та дикредитують повагу катол. Церкви як прихильники рабства, темноти і назадніцтва (!) і все те присує без наведені доказів усім христ.-сусільним додицим „Руслана“!

Але не досить того! Відтак ще дальнє посував ся о. М. Щепанюк і запевняє, що політика „Руслана“ не має нічого спільнога з ідеями катол. Церкви, бо ніби то „Руслан“ по думці о. М. Щепанюка ще дуже стіснені наложенні на нас противниками, значить, що „Руслан“ ще бороть рускому народові, як „Słowo polskie“, „Gazeta Narodowa“ і т. д.!

З висновків о. М. Щепанюка зроблені

— Ну, так що?

— Щоби запій з него вигнати, треба у всіх органах і членах тіла викликати переворот. Я викличу в нім переворот, а він подужає і в амбіцію.. „Як ти съмів, скаже, собако, доторкніти ся моого лица“. Знаємо ми тих знаменитих!

— Но, но, не викручуй ся, братчику! Навзвав ся грибом, то лізь до коша! Бери шапку, підемо!

Коли в чверть години пізніше, Гребешков входив до кімнати Дикобразова, знаменитий муж лежав у себе на ліжку та зі злою глядів на завішену лампу. Лампа висіла спокійно, але Дикобразов 2-й не відривав від неї очей і бормотів:

— Ти в мене будеш вертіти ся! Я тобі, проклята, покажу, як вертіти ся. Розбив званок і тебе розбій, ось побачиш! А... а... а і стеля крутити ся... Розумію: заговір! Але лямпа, лямпа! Менша від всіх, підла, а найбільше від всіх вертити ся! Пожди но...

(Конець буде).

на основі накручених ним і придуманих тенденційним а дописцеви з під Львова підсунулих поглядів, виходило би отже, що „Руслан“ розповсюджував противні ідеям катол. Церкви засади, а члени христ.-сусп. сторонництва (того рода людці, як згірдо висловлюється о. М. Щепанюк) дискутирують і підкопують повагу катол. Церкви, бо пособляють рабству, темноті і назадництву!

Питаю ся тепер всіх безсторонніх, чи годить ся без наведення доказів „легким серцем“ видавати такий осуд і то съященикови та ще до того в часописі духовній, котра нам съвітським повинна би служити взірцем і прикладом поступовання дорогою правди?

Питаю ся всіх безсторонніх, що прочитали, або схочуть ще раз прочитати дописи в під Львова в ч. 16. „Руслана“, чи там вайдуть такі обидливі слова і таке їх множество, від яких кишила оборона о. М. Щепанюка?

Не вважаю непогрішим аї себе, аї редакції „Руслана“, котра нераз могла помилитися, бо не помилює ся лише той, що нічого не робить! Алеж нехай би о. М. Щепанюк, котрий кількома загальниками осудив і політику „Руслана“ і всіх єго християнсько-сусільних дописців і всіх тих христ. сусільників, що виписали християнський ключ на своїм прапорі, був навів бодай оден-другий доказ на се, але повторяти голошенні безосновної і бездоказані вічеві або злобні днівники сплетні і напасти не личить съященикови, провідникови правди, апостолови християнської любови, не личить се до того тим менше в органі духовнім, котрого повага тим способом не підноситься, а викликує лише соблазні і серед съвітських людей. Нехай отже вибачить о. М. Щепанюк, коли я тут зовсім широ і прилюдно скажу, що такою обороною не прислужив ся він аї своїм товаришам-катехитам, аї повазі „Ни-ви“, а собі виставив съвідоцтво також не зовсім гарне.

Звіт краївого товариства господарського „Сільський Господар“ у Львові з діяльності за рік 1911.

Клеветникам, „депутатови“ Куріловичови і „товарищови“ Вітика-кови до прочитання поручую...

Передімною обемистою книжкою, бо в формі вісімки, друг місяцями аж за дрібний а імо того ще сторін 204+124, що дає уже най-лучший доказ поступу в нашім товаристві і незвично інтенсивної роботи в нім в минувшім році. Звіт не як не один звіт.. в многошумними фразами і проектами — не бомба-стичний ві пересадженій.. сказав би я радше — більше втасманичений в сї справи — за скромний.. за побіжний.. за недокладний.. Та недокладність та саме в тім, що за звязкій.. що всього того, що зробило ся в тім році, не поміщено у звіті, що не подано переглядних таблиць як у попередніх звітах, що не долучено ще може в двох більшу книгу зі списом всіх членів.. а тоді справді люди очі би отворили, що можна при добрій волі і інтенсивній та невиспушкій праці зробити і до яких результатів можна дійти.

Річ природна, що яка голова таке й товариство і если ми з нашим „Сільським Господарем“ відім місци нині стоямо, то в головній мірі завдачти ся треба Голові сего товариства В. Поважаному д-рові Евг. Олесницькому. І ляк і здивоване мене опанувало, коли прочитав недавно тому „візване“ українського клубу, щоби др. Олесницький подякував вже за головство і усунув ся з поля діланя у тім напрямі. Та на заште інакше склалося — як бажало ся і бувший голова надальше остава головою нашого гарного товариства і розвій його на будуче надальше запевнений.

Та лишім сю справу — а передім до звіту. Як то? Звіт зі звіту? На що? А прецінь потреба, не для реклами — не для перехвалок. Але най довідають ся ті, які ще о нім ві не знали ні нечували. Най розбудить в них ту іскру жадоби причинити ся чимсь для того товариства, як в мені несвідомім рік то-

му подібний „звіт“ розбудив, а тоді думаю і ціль моя буде осягнена і добра воля Хвальної Редакції не піде на марні, якщо трохи більше місяця буде мусіла на се відступити.

* * *

Краєве се товариство: „Сільський Господар“, на чолі котрого стояв і стоїть др. Евген Олесницький, складалось в минувшім році зі 160 членами, а то: з правничо-економічної, технічно-рільничої, плеканя худоби, городничо-садівничої, пасажичної та торговельної. На основі ухвали з д. 5. VI. 1910. закупило товариство наше контрактом з 12. VI. 1911. при улиці Зіморовича ч. 20. реальність за ціну 90.000 кор. яка складається з партеру і двох поверхів. Від падолиста минувшого року знайшов там в партері поміщене: „Союз спілок господарсько-торговельних“, а від 1. V. 1912. буде поміщене тов. Сільський Господар в убікаціях I. поверха а „Союз збуту худоби“ в убікаціях II. поверха, так що ціла реальність від 1. мая 1912 буде виключно нашими господарськими організаціями занята.

Діяльність товариства на полях технічно-рільничим обнимала головною отсі на прямі: Розповсюджене управи наших ростин, громадських пасовиськ, управи сіножатій, знарядів у нас мало уживаних а дуже потрібних до управи пашних ростин, сіножатій і пасовиськ. І числа най за себе говорять: Товариство розіславало на весні бураків пашних на заложене 2.542 піль враз зі штучними погноями, насіння пашної моркви на заложене 132 піль, брукви на 84 піль, кінського зуба на 680 піль, корги на 310 піль, люцерни на 588 піль, білої конюшини на 386 піль, шведскої на 919 піль, асперзети на 227 піль та насіння серадел на заложене 233 дослідних піль.

З дослідних піль з управою бураків скористало 69 філій а 296 громад, моркви пашної 11 філій а 23 громад, брукви 11 філій а 17 громад, кінського зуба 47 філій а 134 громад, корги 31 філій а 69 громад, люцерни 50 філій а 137 громад, білої конюшини 38 філій а 90 громад а серадел 31 філій а 48 громад.

Та се лише початок роботи.

Щоби показати живим приміром, як вести управу пасовиськ, заложило товариство сего року в 22 місцях дослідні поля управи пасовиськ. Щоби заходити селян до справлювання сіножатій, уряджувано курси управи сіножатій, яких було 12 в 12 філіях, а з яких скористало 235 учасників.

Заразом розіслано штучні навози на дослідні поля управи сіножатій, з яких скористало 65 філій з 272 громадами а 3044 полями.

До поступу в рільництві причиняють ся не мало добрі знарядія громад скі: I тут товариство наше заняло ся розповсюдженем мало з нас а доконче потрібних знарядів, та наділила: боронами ланцюковими 23 філій а 73 кружків 123 штуками, боронами тарелевими 2 філій а 8 кружків 10 штуками, валками перстеневими 1 філію і 10 кружків разом 11 штуками, сіваками 1 філію і 9 кружків разом 10 штуками, трірами 2 філій а плянетами 3 філій а один кружок. Кошти переведені акції всього в горі агаданого винесли: 73.184.51 кор.

На полях садівництва і городництва була діяльність нашого товариства несогірша: Діяльність нашого товариства в тім напрямі попирилась так, що в многих случаях спідно значний розвій, помимо того, що засоби товариства на цілі сад.-огор. були дуже обмежені. При викладах і курсах садівничо-огордничо-пасічничих, виготовлено більше плянів для візирцевих садів, сушарень і т. і. заняті ся упорядкованем садів у поодиноких кружках і філіях і таким способом розбудило ся більший інтерес у нашій спільноти до садівництва, так що поодинокі громади рішують відступити громадський ґрунт на овочеві школки.

Про зацікавлене до садівництва съвід-чать дальше замовлення овочевих дерев чи то бозпосередно у фірми, чи через посередництво нашого Головного Видлу торговельного. I так для приміру наведу знов пару чисел: В році 1911 замовлено через наш відділ торго-вельний 1437 яблінок, 1040 груш, 17 вишень,

48 слив, 33 черешень, 13 волоських оріхів, коричні порички, агrestів, малин, дички овочеві і т. д. а крім того осібно через ВІ. О. Дуткевича до 2076 шт.

Не меншу діяльність вказує наше товариство і на полях годівлі худоби. В браку субвенції на закладане обор зародових і взагалі на безпосередне плеканя худоби рогатої, продовждало дальнє товариство свою головну діяльність на полях годівлі беарог і засновувало в отсі році дальнє зародові хлівні. I під час коли в 1910 році було лише 17 хлівень, то число се дійшло в році 1911 на 45. Аж 64 господарів обідено тими 45 зародовими хлівнями а штук, які роздано було: 68 льошок а 29 квітів.

Особлившу увагу привязувало товариство в р. 1911 і до устроювання курсів в етапарній різниці. Курсів таких було в минувшім році аж 65, а то: в Стрию для 50 у часників, Самборі 18, у Львові 26, в Ходорові 53, в Коломиї 24, в Івано-Франківську 74 а в Перемишлі для 56 учасників; разом скористало з сих курсів 301 слухачів.

В минувшім році розвинено також незвично живу акцію в справі бугаїв, а робота ся нашого товариства дала такі усіх, що ц. к. гал тов. госп. у Львові закупило з уповаження Видлу красивого 29 бугаїв, які умістило в громадах і у осіб через наше товариство пропонуваних. Та й акція що до віддання і розділу грису і збровин в звіті звітів курсів стрийської і самбірської і то спеціально Самбірської я дізнав велико розчаровання. Де Самбір а де темний Сянік. Кілько робучих сил в Самборі а кілько в Сяніці. А мимо того Сяніцкої філії не дав бим за Самбірську. Інші яко-тако. Одні менше — другі більше. Та не можу дарувати тим філіям, які нічого не роблять!!! До таких належить на першій місці: філія Копичинці де головою др. Лука Сафіяна а видловим посолом Михайло Петрицький. 56 членів на папери, вкладки не заплатив ніхто. Кружка аї одного, діяльності ніяко.

Майже віякого житя немає дальше у філіях: Будзанів, Грималів, Лісько, Перегінсько і Судова Вишня дуже мале живе у інших 14 філіях, но се приписати радше тому, що загальні збори пізно в році відбулися подекуди допера в вересні 1911 або жовтні в двох філіях а то: в Лютовицях і Печенижині Видлу ще не уконституовані.

Отсі короткий образ нашого Товариства. Отсі звіт звіту виданого за рік 1911 невиспушої праці „Сільського Господара“. I думаю що хоть лише з грубша а таки я дійшов до свого. Викрив я тут крайній гід тих „прієднів“ наших, які всякого рода клевети кидали й кидаюти на наше товариство його діяльність, яка після їх розумовань є нічим іншим, як блягою і фініованем, як також і певно зацікавив я ті одиниці, які може до тепер дуже мало о нім знали та ним інтересувались, а тепер таки кинуть ся до праці, щоби спільними силами ще висше дівигнути тут вашу зірницю...

А цікавіший хто ще більше довідати ся про діяльність того Товариства, нехай собі замовить один такий примірник, який коштує всього 2 К а певно много скористає і стане певно горячими приклонниками „Сільського Господара“...

4-ка.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і приєднувати нам нових передплатників в кругах своїх знакомих.

Політичний огляд.

Угорська кріза на якийсь час усунева. Треба було аж рішучо постави старенького Монарха, щоби приборкати мадярські апетити в військовій області і під знаком цісарської волі збралися вчера мадярські послі на засідане сейму.

Засідане було досить бурливе. Предсідник Куен заявив на початку засідання, що правительство зриє ся ухвалення звісної революції, щоби удержати гармонію між королем і народом.

Бесідники в опозиції, Кошут і Гольо, обставали вправді при революції, однак жа-

ВИНА знамениті столові і десертові герцеговинське вино „ЗІЯВКА“, природні солодкі „МУСКАТЕЛЬОВІ“, корватське шампанське вино „ВІДІЦА“, знамениту столову ОЛИВУ і ФІГИ — поручач на

Діодіч і Пріц СЬВЯТА Львів, лише Чарківського 3

купувати можна також у ПП.: Гох, Личаківська 62; Яримович, св. Миколая 9; Келман, Зелена 32; Колоньский, Зиблікевича 47; Консум залізничних урядників, Піділова 6; Ледль, Потоцького 32; Новоженюк, пл. Бема 1; Прокш, Ліва Сапіга 23; Російський, Асника 4; Смілай, пл. Смолька 3; Томон, Янівська 48; Замєсний, Кохановського 20. — ЗАМАРСТИНІВ: Лянінер, Львівська 20.

лувались, що в спір між правителством і народом втягнено Корону, для якої всі мають глибоку преданість. Голль дамагався з обсівшишим патіском виборчої реформи, бо на його думку лише людovий сойм зумів привернути нормальні відносини.

Кругом італійської турецької війни. В добре поінформованих париських кругах твердять, що в найближші часи підіймуть великородзинський крок в Царгороді анальгічний в недавнім кроцом в Римі. Сей крок обмежиться до питання, під якими умовами буде бити Туреччина готова заключити мир. До сего кроку не привязують великих надій.

По сім кроку підіймуть італійці енергічну акцію фльоти. Італійська фльота має намір заняти Мітілене і Лемпос як операційні точки для будущого візу до Дарданелів.

Олада Крети. Розвиток подій на Креті пояснюється своєю дорогою мимо всіляких розпорядків опікунчих великородзинь. Після діїв в Канії, довершено на острові в сих діях вибору послів до парламенту грецького королівства. З Царгороду доносять рівночасно, що опікунчі великородзини повідомили Порту про свої в сій справі наміри. Именно має бути повноважена військова олада Крети через мішаний корпус, для ведення виїзду послів до Аten.

Чи сей середник буде вистарчаючий, в сумнівною річию, особливо, що на одну з чотирьох великородзин "опікунчих" цілком числити не можна. Є се іменно Італія.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

Календар. В середу: руско-кат.: Якова преп.; римо кат.: Рихарда еп. — В четвер: руско-кат.: Василія; римо кат.: Ізидора.

Енсцененция Митрополит. гр. Андрей Шептицький повернувся вчера вечером до Львова.

— **"Почесна сторожа".** Під сим заголовком помістило "Діло" (ч. 74.) таку архіглупенську нотатку: "Від пятниці, значить по похоронах Чорнія установлено коло мешкання пп. Барвінського, Студінського та Кокорудза почесну сторожу, яку сповнюють живіні ц. к. поліції". На се можемо відповісти, що авт. Барвінський, авт. п. Кокорудза о "почесній сторожі" не просили, а біля хати проф. Студінського "почесна сторожа" буде довший час ходити, але лише тому, що в найближче єго сусідство саме в пятницю спровадився приятель національних демократів... пруський консул. І по що тут вдавати, що редакція "Діла" про се не знає...? А не треба плювати в колодязь, якого вже доводилося ся нераз національним демократам воду пiti. Пречінь они не раз зверталися за помоцю до ц. к. поліції, коли грозило битишиб з сторони Поляків, чи московілів. Тоді національні демократи помоцю "почесної сторожі" не гордилися — ну тай ще нераз будуть до її опіки горнуті ся..."

— **Саблер — "святійший синод"** — "Галичанинъ". Нема то як русофільські "католики" і їх орган "Галичанинъ". В краю веде ся приспівне приготування русофільськими агітаторами ґрунту під православ'є — "Галичанинъ" підії. Появилися православні батюшки і баламутять народ — "Галичанинъ" підії; в сих діях приїхав новий батюшка в Золочівщину Цембала — "Галичанинъ" знова підії. вів про те все не знає, ні знати не хоче — вів орган буцімто католицький! За те цілі сторінки сего словообразно "католицького" органу присвячені вихвалювання діяльності і личності оберпрокурора "святійшого синоду" в Петербурзі В. К. Саблера. І се називає ся бути — risum teneatis — католицьким органом.

В тактиці "Галичанина" є хитра метода: під плащиком лояльності для католицької Церкви переводити в діло мрії господина Саблера — мрії воюючого російського православ'я.

Про евхаристийний конгрес не написав досі "Галичанинъ" підії більше крім того, що перенустила цензура православної "Прокураторської Русі". За те лайка на ставіславівського Владимира се найлюбійша тема "католицького" органу русофільів. Нема то як русофільські "католики"!

— **Остап Нижанковський посолом Жидачів-**

щини.

При вчерашнім виборі посла до сойму на місце о. Сеника, який чо приказу митрополії Консисторії наслідком шкідливої для Церкви і народу діяльності мусів зложити посолський мандат вибрано послом о. Остапом Нижанковського 90 голосами. Русофільський новокурський кандидат о. К. Сеник, який про боєм хотів знова стати послом, мимо шаленої агітації із русофільської сторони одержав 74 голоси, отже о 16 голосів менше.

Старокурський русофільський кандидат Кардаш не дістав ні одного голосу і наявдно доказав, що партія (?) Глібовицького Ніколушки не має ніякого опорта в народі і що його писаніна буцімто в імені "руського народа", в его власною, особистою справою. — Польський кандидат що на кілька днів перед виборами, не бачачи віяких виглядів на вибір, зірк ся кандидатури.

З о. Остапом Нижанковським числити ме соймовий український клуб 14 членів.

— **Що на те скажуть отець Собітник?** В "Slow-i polsk-im" (ч. 153) читаємо такі цікаві подробиці, які подаємо без всяких коментарів та в польському оригіналі:

Skoro sprawa b. ucznia seminarium miejskiego Piotra Czorniaka weszła na konferencję profesorów, zapadła uchwała, aby Czorniak dobrowolnie opuścił zakład. Na drugi dzień, t. j. 26 stycznia 1912 r. Huzar, katechet a g. k. a. zażądał przegrawadzenia formalnego śledztwa. Żądanie to uzasadnił tak: "może okazać się, że i inni kandydaci agitują w podobne oburyzające sposoby jak Czorniak, będzie więc trzeba i innych z zakładu w udalić, a nie poprzestać na tem, aby Czorniak wystąpił". Żądaniu katechety obrządku greckiego stało się zadość i zaraz dnia następnego, a więc 27. stycznia przeprowadzono śledztwo. Ks. Huzar domagał się, ażeby świadków zapuływać i badać, czuły o pracę Czorniaka kto inny podburzający kartek na rzecz partii ukraińskiej nie sprzedawał. I temu żądaniu stało się zadość.

Świadkowie Rusini udowodnili, że Czorniak w sposób agitujący sprzedawał karty z portretami Oleny Szczyńskie, Gonty i Zeliżniaka, że na tych, którzy kupowań nie chcieli, wywierał presję, że tym, którzy gotówkami nie mieli, karty sprzedawał na dług, że tych, którzy jako najmłodsi nie znali historii Szczyńskiego, uświadamiał i pouczał, że w czasie lekcji religii karty demonstrował, wędrując po całej klasie i przesiadając się z ławki do ławki. Wobec takich wyników śledztwa konferencja musiała wnioska rozszerzyć. Rusini wszyscy głosowali również za tem aby Czorniak w zakładzie pozostawać nie może. Wprawdzie profesorowie ruscy porównywali postacie Szczyńskiego, Gonty i Zeliżniaka z postaciami historycznymi Polski, wprawdzie wspominali, że Polacy uczniowie sprzedawali w okresie świąt karty z napisem: "Wesołych świąt", argumenty te jednak nie mogły obalić przepisu, który mówi, że kandydatowi zakładów utrakwistycznych nie wolno uprawiać polityki drażniącej uczucia narodowe. Rada szkolna zatwierdziła wyrok konferencji, wynikający z żądania i woli profesorów russkich".

— **Віче католиків в Кракові.** Минувшої неділі відбулося в Кракові за почином "Rad-i katolick-oї" віче католиків. По рефераті радника висшого суду Шнейдера ухвалено резолюції, зміряючі до спільногопротиділана вільnodумним напрямам, поширеню пернографії в літературі і штуці, зіпсуюто серед молодежі, а також в справі пропагування звания і почуття конечної потреби заняття ся матеріальним і моральним положенем робітничих верств, і вкінці проти виховування в народних школах католиків учителями Жидами. Промовляло кільканадцятьох бесідників. Збори числили кілька тисяч учасників в інтелігенції і робітників.

— **Страйк в учительській семінарії в Станіславові** вибух вчера по причині перенесення проф. Марковського з Станіславова до Сокалія. Ученики, які стоять під впливом агітаторів з тов. "Młodzież polska", вислали дешутацию до директора і заходали здергування проф. Марковського в Станіславові. Очевидно, що директор не міг сповнити бажання польських семінаристів,

бо се зависиме від Ради шкільної, але обіцяв віднести ся з просьбою в урядовій дорозі, куди слідує. Сею відповідю не вдоволила ся польська молодіж і - застрайкували.

— **Страйк по українських гімназіях.** В понеділок зробили ученики української гімназії в Тернополі однодневний страйк. Прийшли відповіді 8, як звичайно, до школи, але сейчас по видзвоненню опустили гуртом шкільне заведене і серед співу національних гімнів розійшлися домів. Такий страйк відбувся дія 28. м. м. в гімназії в Кіцмані — на Буковині, для заманіфестовані "солідарності" із галицькими товаришами.

— **Українські студенти в тюрмі.** Вчера рано зголосилися засуджені в процесі 101 українські студенти Микола Залізняк і Осип Охримович до відсідження карі. Листи будуть могли відбирати раз на місяць.

— **Всюди однакі.** Наші суспільності звісні добре протиелігійні виступи одного із співробітників "Діла", але і у Поляків є такі Іроди. Анархіст др. А. Врублевський, редактор газетки "Sprawa robotnicza", що виходить в Кракові ширить такі погляди на релігію між польською суспільністю: "Релігія не є тепер приватною річию і мусить зникнути, усунутися як запора в розвитку пролетаріату. Релігія становить лише таку запору, яку треба знести. Польські і жидівські пролетарі розвивають ся під сильтлом червоної релігії." — Свою суспільну програму виявив др. Врублевський так: "Висказуємо ся виразно, що ми, що в "Sprawa robotnicza" становимо одну групу і одно порозуміння з анархістами (!) — індивідуалістами артистичного і шляхотного типу, з тими, що не признають добра віла, в добре власного імпути, бо в них нема зла (!), але не маємо вічного спільнотного з анархістами індивідуалістами наполеонського типу, злочинного, з тими, що хотять топтати товпу, з тими, що хотять бути лише предсідниками у всіх товариствах, в буржуазному типу анархістів-індивідуалістів. Во волимо бродяг-війбію, чим буржуя анархіста, який свою волю, свою силу, своє положення і впливом, всюди егоїстичний — нищить кожду суспільно революційну роботу" ітд! Такі науки поширюють ся тепер між Поляками. Щож дивного, що католицький польський загал заняв рішуче і недвозначне становище супроти п. Врублевського.

— **За обиду релігії.** В Кракові відбула ся вчера нова судова розправа проти д-ра Е. Боровського за пониження релігійних урядів (§ 303), чого допустило ся в своїй промові на вічу в 1910 р. На першій розправі засуджено його на 14 днів арешту, проти чого виїс обжалуваний жалобу. На вчерашній новій розправі засуджено д-ра Б. на 7 днів арешту з заміною на гравну.

— **Огонь.** В Пикуличах коло Перемишля, вибух дія 28. м. м. в полуночі грізний огонь, який в короткім часі при сильнім вітрі обив 5 будинків господарських і уряд громадський. На поміч прийшла стояча там залога артилерія під командою поручника Гайнса, а з Перемишля міська сторожа пожарна під командою п. Ольшевського. Спільним силам війська і сторожі пожарної удалося огонь зльо-калізувати. Жертвою пожежі уцілили лише згадані 5 будинків господарських і уряд громадський. Шкода виносить близько 35.000 К і була в часті обезпечені. Причиною огню були діти.

— **Луцьк на Волині.** Луцьк — дуже старинне українське місто над рікою Стиром. Одні історики кажуть, що його збудували у 7. віці Дуліби, другі — що коло р. 1000 князь Володимир. Звісно, що р. 1075 Луцьк відстергав в місяців облогу польського короля Болеслава Хороброго. З 11. до 14. в Луцьк переходив від одного удільного князя до другого: то до Володимирського, то до Київського, аж р. 1325 перейшов під руку литовських князів Гедимінів. Досі ще стоїть у Луцьку замчище Любарті Гедиміновича. За тих часів Луцьк був найбільш і найважніше місто на Волині. Року 1429 у Луцьку був візьмений князь і король для обмірковання спільних заходів проти Турків; зібралися: король польський Ягайло, король: віймекій, пруський, данський, вел. князь московський Василь II, удільні князі, воєвода волинський, хан перекопський і багато послів. З 17. віку Луцьку почав занепадати, а р. 1795 пішов до Росії після поділу Польщі.

— **Завалене телеграфічною вежею.** В Навею коло Берліна завалила ся наслідком сильної бури, яка поврівала богато криш і повіривала дереві з корінем, завалила ся також вежа,

висока на 200 м., яка служила до телеграфування без дроту. Серед страшного гуку, який приглушив свист вітру, запала ся вежа, горіла половина на право, а доліна на ліво. Зелізне руштоване розбилось ся на дрібні куски. Ціле місце катастрофи замкнено. Матеріальні страти величезні, жертв в людях не було. Вежа в Навею була о 30 м. висота від вежі бельської католицької кatedri і можна було з неї телеграфувати до Камерум і Нового Йорка.

— **Знова шпігуни.** Дія 29. м. м. арештовано в Підволочиських скарбовому стражнику Станіслава Беднарчука під замітом шпігунства. Сповідяючи вже від трох літ службу в надграничних місцевинах, а в остаточі часі перенесений за службові провини до Підволочиськ, удержував Беднарчук постійно зносини з російською надграничною стороною і військовими кругами. Постійно коло полуночі межі годиною 12. а 2. ходив кожного дня до Волочиськ, де вів наради з російськими офіцієрами. Поліція вже від довошого часу звертала на него увагу, а оноді перевела в его мешканю груссію і нашла шифровану дуже компромітуючу його переписку, яка вказує на його шпігунське звання. На основі таких доказів Беднарчук сейчас арештовано. Буде він відставлений до Тернополя.

— **Смерть співачки в огні.** В Ессені луцьків ся оноді під час представлення страшний випадок з огнем, якого жертвою упала співачка Сільван. Імено на хвилі перед своїм виступом укладала собі ся співачка в гардеробі фрізуру. Тимчасом від за бою розпаленого зелізка заняло ся на ній волосе, а дальше і одяг. Нещаслива стратила притомність, почала бігати безрадно по комнатах та кімнатах помочи. Коли наспіла поміч, співачка лежала вже на землі страшно попарена на всім тілі, в наслідок чого за кілька хвиль скінчилася жите серед страшних мук.

Оповістки.

— <b

Матеріали до зносин галицьких москвиців

з Росією.

(Дальше).

На кінець Дирекція поставлена въ необхідність обратити Ваше увагу на то, що Ви ненаходитеся ни въ членахъ Управляющаго Совѣта ни въ числѣ директоровъ, а по этому Дирекція просить Васъ въ будущемъ підозволять давати себѣ титулы неимѣющіе никакого фактического основанія. — Слѣдують водії Директоровъ.

До послѣдняго уступа письма того дуже я примѣти, что я ненаходжуся въ

числѣ членовъ Совѣта Управляющаго и Дирекції Львовской, знаю точно: но такъ якъ

Совѣтъ Управляющій іменовалъ мене на застѣданіи своеемъ отъ 30/12 881, діригентомъ філії въ Тернополі, титулъ тотъ міжъ прислугуетъ, и Дирекція самая въ томъ самимъ письмѣ гдѣ порицаетъ мене за титулъ директора, титулює мене „управляющими“. Мимо того я не бѣль и не есть честолюбивъ и на такія мелочи не внимаю.

По поводу неожиданности и безвглядності обявленої въ повышшой дописи Дирекції, принужденъ бѣль я въ собственномъ интересѣ Заведенія, отправити къ Дирекції отъ себе письмо подъ днемъ 3. апрѣля с. г. слѣдующого содержанія: „Понеже въ слѣдствіе перемѣнъ здѣшній філії съ 1. с. м. на повѣтрове бюро, предстоитъ громадная робота именно: обчисленіе и заключеніе всѣхъ поодинокихъ книгъ бухгалтеричныхъ вообще, въпродажъ остальныхъ запасовъ продуктівъ и магазинъ, стяганье домовъ отдѣленія торгового и іпотечного, усиленіе кореспонденції съ партіями, ставанье на термина судовіи

въ справахъ заскарженыхъ должниковъ и вообще упорядкованье всѣхъ отраслей дѣловыхъ, длятого я самъ одинъ небылъ въ состоянію жадно мѣрою исполнити всѣ повинніи дѣйствія, а притомъ безъ фахового и отвѣтчательного бухгалтера давати изъясненіе до всякихъ счетовъ датующихся отъ 1881 года. Ссылаясь просто на мое письмо отъ 30. м. м. упрашаю оувзглядненіе моего касательного предложенія въ собственномъ интересѣ Заведенія, такъ якъ въ противномъ случаю немогбыть дати собѣ рады и отвѣтчи за всякихъ неточности, який черезъ недостатокъ помочниковъ до времени упорядкованія справъ філії могли бы возникнуть. Надѣюсь и т. д.

Дотычно моей особы выслалъ я Дирекції подъ днемъ 8. апрѣля с. г. слѣдующе письмо:

„Дня 31. марта с. г. получиль я отъ Всеп. Дирекціи письмо, которымъ завѣдомляется мене что жалованіе дотеперійное яко управляемого філію съ днемъ 31 марта с. г. прекращается а намѣсто сего назначается ровное другимъ Агентамъ 800 зр. въ годъ, безъ всякихъ эмolumентовъ. — Постъ сей считается провизорическимъ по конецъ 1885 г.

Тутъ съмъю примѣти, что тая нашая неожиданна змѣна, глубоко мене доткнула—всѣ бо чиновники Заведенія такъ во Львовѣ якъ и на провинції оставши на занимаемыхъ ними постахъ неутерпѣли во всемъ убытка въ жалованію, такъ во время выговарія, якъ и по истечению тогожъ, а многимъ даже повышшою оное, когда съ мною слаажено въ одномъ дні всего 31/3 85.: Господинъ Директоръ Кошѣрскій во время своего пребыванія въ Тернополі дні 22. марта с. г. заявилъ мнѣ вправдѣ, что по поводу

звиненія філії торговельной доселѣшна посада моя подляже измѣнѣ, но жалованіе доселѣшное буду побирати черезъ нѣсколько еще мѣсяцей, и доперва позднѣйше оно зредукуется, но между тѣмъ, къ сожалѣнію уже въ осьмь дні по повышшомъ устномъ заявлѣнію, послѣдовало несподѣвано такъ носорозмѣрное зредукованье жалованія моего на 800 зр., чего я не въ состоянію поняти. Есть узусъ въ мѣрѣ коммерческомъ, що управляющому прислугуетъ выговоръ (обявленіе) одній годъ напередъ или отправа въ высотѣ найменше цѣлого годичного жалованія. Такъ сдѣлано и пр. въ здѣшній філії банка іпотечного передъ нѣсколько годами, гдѣ одній управитель уступаючи, получилъ пять четвертьхъ годичного жалованія даже за три годы, — одинъ чиновникъ одержаль яко отправу цѣлое свое годичное жалованіе а кроме того даровано ему значѣнійший долгъ от банка.

Я трудился прилѣжно и совѣтно во пользу Заведенія черезъ 11 годовъ, т. е. отъ первой хвили его существованія, а въ послѣднее время т. е. въ сентябрѣ и октобрѣ 1884. г. положилъ саму большую заслугу около Заведенія, спасши его отъ неминуемой гибелі положивъ основный камень къ отновленію его, зашо надѣялся я безсомнѣнно заслуженного вознагражденія, намѣсто которого однакъ послѣдовало строгое наказаніе.

Заведеніе откриваючи філію въ Тернополі, велѣло менѣ пойти въ отставку изъ моей посады яко учителя, дабы я могъ посвятити исключно дѣламъ Заведенія. — Я сдѣлялъ такъ, черезъ що потерялъ мое жалованіе изъ кассы правительственної, но убытокъ тогъ заступало мнѣ большое жалованіе мое яко управляемого при філії. — Теперь я долженъ понести двойную страту. — По-

сада правительственная а съ нею и соединенное жалованіе не вернутся а до того отнимается у мене Всеп. Дирекцію и жалованіе управляющаго о чемъ сообщено мнѣ лише одній день передъ первымъ мѣсяцемъ. — Гдѣ же и чимъ убезпечена моя згистенція на будущность? За благое и спасительное дѣло, розжаловано мене до степени агента! — Пусть и такъ будетъ въ такомъ случаю прошу вымѣрити мнѣ принадлежное вознагражденіе, а тогда, если то полезнѣмъ для Заведенія, возможно будеть и позбутися мене на всегда. — На основаніи затѣмъ выше наведеныхъ обстоятельствъ прошу Всепочт. Дирекцію розвязати ласкаво дѣло тое больше въ мою пользу чѣмъ кривду.

Отвѣта на тое письмо не получиль я до, нинѣ.

Непослѣдованіе отвѣта на весьма важное представленіе мое отъ Запрѣля с. г. принудило мене упомянуться о тойже у Дирекції письмомъ моимъ въ дні 1. мая с. г. въ которомъ при сосланіи ся на попредній два письма мои выразиль я увѣреніе: „что Дирекція по близшой розвазѣ надъ состояніемъ справы годится въ засадѣ на оба мои высше приведенія предложенія, такъ якъ тутъ на первомъ плянѣ интересъ Заведенія а не стабильное задержанье чиновниковъ на дослѣдѣ ними занимаемыхъ постахъ. Ликвидація всякого дѣла во обще чи то у приватныхъ фирмъ, чи банковыхъ, не есть чимъ то легкимъ до переведенія и не зависить отъ самой только хотіїбы найлучшої воли розпорядителя.

(Далі буде)

НА СВЯТА!

Щоденно съвіжі певні **ДРІЖДЖІ**
в ціні К 120, 180, 220 за 1 кг.

Муки і всікі інші колоніальні товари
продажає (9-13)

„Народна Торговля“

Церковна Штука

в Станіславові

Поручає церковне і столове съвітло, бо-
гослужебне гарантоване вино, знамениті
вина столові і витравні, ризи і знаряді
церковні, власні робітні риз, бронзі і о-
прави книг — по цінах уміркованихъ.

Весь дохід призначений на „Дім сиріт“
і удержане українських шкіл жіночих в Ст-
аніславові. (9-11)

Для уникненія навалу перед надходячими
святами просить ся о вчасні замовлення.

Вже час

Замовляти в

Народній Торговлї

Природні літургічні

ВИНА

Австрійскі по 96 К. за гект. franco Львів
Герцеговинські по 110 К " " "
Гегелійскі по 120 К " " "
Самороднєр по 132 К " " "
Самороднєр (Special) по 160 К за гект

При замовленнях низше гект. ціна висша
і то: при замовленнях від 50 до 100 літрів о-
4 сот. на літр, а при замовленнях низше 50
літрів о 8 сот. на літрі.

Бочки, вислані franco до „Магазину Нар.
Торг. Страй“ приймаємо до двох місяців на-
зад по ціні нечисленній. (14-15)

Тисячі ПРИЗНАНЬ до перегляду.

Асекуруйте своє майно від отжю в „Дністрі“!

Каждий Русин повинен асекурувати ся від отжю, щоби на случай пожежі не понести страти, бо достаток одиниці то добрить цілого народу.

Каждий Русин повинен асекурувати ся тільки в рускім товаристві взаїмних обезпеченій

ДНІСТЕР

Нема жадного іншого руского товариства асекураційного, тільки один

ДНІСТЕР

„ДНІСТЕР“ рахує найдешевші оплати за обезпеченія селянських будинків.

„ДНІСТЕР“ звертає кождорічний чистий зиск своїм членам; на рік 1911 виносить зворт 10%.

„ДНІСТЕР“ оцінює та виплачує шкоди по отжю скоро і ретельно, а до комісії запрошує все двох господарів на оцінителів.

„ДНІСТЕР“ дає підмоги руским школам і бурсам, де виховують ся селянські діти.

Люди асекуровані в „Дністрі“ можуть дістати позичку у всіх великих Банках і в Товаристві взаїмного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ виносять в кінець 1911 року 3,353,305 корон.

„Дністер“ приймає обезпеченія на житі у всіх догідних комбінаціях (на дожиток, посмертні капіталі, посаги, ренти).

В „Дністрі“ можна обезпечати від крадіжки з вломом движимості всякою рода, а товариства кредитові готівкі, цінні папери і векселі за дешевою оплатою премії.

Адреса „Дністра“: Товариство взаїмних обезпеченій „Дністер“ у Львові, у власнім домі ул. Руска ч. 20.

Др. Богдан Барвінський:

Зїзд галицького князя Данила з угорським королем Белею IV. в Прешбурзі 1250 р. історично-критична аналіза. Львів 1901. маля 8° ст. 18. — Ціна 10 ср.

Жигімонт Кейстутович, великий князь Литовско-руський. Історична монографія. Жовква 1905 8° ст. XIV+170. — Ціна 2 К.

Прешбурзький зїзд в справі спадщини по Бабенбергах. (Причини до історії великого австрійского безкоролівства). Львів 1903. 8° ст. 27. — Ціна 30 с.

Zygmunt Kiejstutowicz, ksiaze starodubski. Lьвів 1906. 8° ст. 28. — Ціна 50 с.

Історичні причини. Розвідка, замітки і матеріали до історії України-Русі. I. Жовква 1908 маля 8° ст. 170. — Ціна 2 К.

Bogurodzicza dzewicza a історичні висновки д-ра Щурата. (В інтересі історичної правди). Львів 1906. маля 8° ст. 41. — Ціна 20 с.

Історичний розвій імені українсько-русского народу. Львів 1909, маля 8° ст. 41. — Ціна на 40 с.

Історичні причини і т. д. II. Львів 1909 маля 8° ст. X+94. — Ціна 1 К 50 с.

Оповідана з рідної історії. Жовква 1911 8° ст. 190+XXXVI (53 образки)+2 карти. — Ціна 2 К 20 с.

В справі підручника рідної історії для I. класи середніх шкіл. Львів 1911. маля 8° ст. 79. — Ціна 50 с.

I. Шевченко яко „атеїст“ та поет „ненависті“. II. Безіменні „герої“ і їх керівниця робота. (Дві відповіді клеветникам Шевченка) Львів 1910, маля 8° ст. 16. — Ціна 10 с.

Дістати може в книгарні Наук. Тов. м. Шевченка у Львові, Ринок 10.

Подвійний хосен!

Хто набуває в „Торговельно-промисловім Союзі“ ул. св. Антонія ч. 1.

Вишивані сорочки від 12—20 К, крачаки 250 К, ручники 8—К

Переписні листки Манастирського дуже гарні по 10 с інші так само гуцульські виброя. Килими по 16 К 1 метр. машини до писання „Адлер“ руска 600 К — руко польська 650 К і проче — той дав заробляти свому і спричиняє більший процент на рідні школки. Замовленя л. і. п. письменні:

„Торговельно-промисловий Союз“ у Львові ул. св. Антонія ч. 1.

Гроші слати ул. Мохнацького ч. 12.

Галаоказія Doroteum у Львові

лише при ул. Ліндо 6

(бічна Коперника)

продава вільної руки без

Лічниця

вживані і нові меблі, що походять із спадщи нових, конкурсних мас, з лікітаций і в приватних домів чи то з причини поводівня, пе ренесення, виїзду, або інших родинних відносин. Тепер в такі предмети дешево до набуття: 2 фортепіана, кілька ідален, спальні і сальони, бюрові і канделябрійн, у